

ὑπάρχει ἐντὸς τῆς Ε.Ο.Κ. ὁμοιομορφία τοῦ τύπου ἀσφαλείας, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα ἐθνικότης ἢ ὁ τόπος διαμονῆς τοῦ παραγωγοῦ.

Ὅπως ἤδη συμβαίνει εἰς ἐκάστην τῶν ἑξ ἔθνικῶν ἀγορῶν, αἱ τιμαὶ τῶν φρούτων καὶ λαχανικῶν, δὲν θὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὰ γνωστὰ συστήματα ἀσφαλείας τιμῶν οὐδ' ἐντὸς τῆς Κοινότητος. Ἄλλ' ἡ Κοινότης ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν μίαν ὀργάνωσιν ἐμπορίας διὰ τὰ προϊόντα ταῦτα (φρούτα καὶ λαχανικά) ἐντὸς τῶν δύο προσεχῶν ἐτῶν. Κατ' ἀρχὴν, ἡ ὀργάνωσις αὕτη θὰ πρέπῃ νὰ καταστήσῃ δυνατόν ὥστε οἱ καλλιεργηταὶ νὰ ἀποσύρουν τῆς προσφορᾶς πρὸς τὸ ἐμπόριον μέρος τῆς παραγωγῆς των, εἰς περιόδους ἀφθόνου παραγωγῆς καὶ προσφορᾶς.

Οὐδεμία ἄλλη παρέμβασις προκειμένου περὶ πουλερικῶν καὶ ὠῶν. Ἡ φύσις τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ χοιρείου κρέατος, παραγωγῆς τῆς ὁποίας ἐν μέρος σημαντικὸν καὶ σταθερῶς ἀξιοῦμενον βιομηχανοποιεῖται καὶ ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖ ἀφθόνους πρώτας ὕλας (κτηνοτροφικά, σιτηρὰ κ.λ.π.), ἠνάγκασε τὴν Κοινότητα νὰ ἐπιδείξῃ φρόνησιν εἰς ἓνα τομέα ὅπου ἡ περαιτέρω ὑποστήριξις ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ὀδηγήσῃ εἰς δημιουργίαν με-

γάλων πλεονασμάτων συντομώτατα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δημητριακά, ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς ἐλευθέρως ἀγορᾶς καμθῆ ἄχρι τοῦ ἐπιπέδου τῆς «τιμῆς παρεμβάσεως», τὰ Κράτη—μέλη ὀφείλουν ν' ἀγοράζουν τὰς ποσότητας αἱ ὁποῖαι θὰ τοὺς προσφερθοῦν ὑπὸ τῶν κατόχων των, εἴτε πρόκειται περὶ παραγωγῶν εἴτε ὄχι. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, θὰ ἐξασφαλισθῇ ἐν ἐλάχιστον εἰσόδημα εἰς τοὺς παραγωγούς. Τὸ καθεστῶς τοῦτο ἀσφαλείας θὰ εἶναι ὁμοίομορφον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ τιμὴ παρεμβάσεως. Αὕτη θὰ διαμορφωθῇ κατὰ περιοχάς. Μικροτέρα, συνεπῶς, εἰς τὰς περιοχὰς μὲ τὰ μεγαλύτερα πλεονάσματα ἢ τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας τῶν κυριωτέρων κέντρων καταναλώσεως.

11. Ὅμοιόμορφος, ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς, ἡ διδομένη εἰς τὸν παραγωγὸν ἐξασφάλισις, θὰ εἶναι κοινοτικῆς φύσεως ὡς πρὸς τὴν χρηματοδότησιν. Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη, ἐγγραφομένη εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς Κοινότητος, θέλει καλυφθῆ, ὑπὸ τῆς ἀντισταθμιστικῆς εἰσφορᾶς, ἡ ὁποία, μετὰ τὸ τέρμα τῆς μεταβατικῆς περιόδου, θὰ πρέπῃ νὰ καταβάλλεται εἰς τὴν Κοινότητα, ἢ θέλει καλυφθῆ ἀπὸ συνεισφορᾶς τῶν ἐθνικῶν προϋπολογισμῶν ἢ ἀπὸ πάντα ἄλλον κοινοτικὸν πόρον.

Δ. Ὅμοιόμορφοι σχέσεις μετὰ τῶν τρίτων χωρῶν

12. Πᾶσα εἰσαγωγή θὰ ὑπόκειται εἰς καταβολὴν χρηματικοῦ ποσοῦ, δηλαδή μᾶς ἀντισταθμικῆς εἰσφορᾶς, ἢ (διὰ τὰ φρούτα καὶ τὰ λαχανικά) ἐνὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ. Τὸ καταβλητέον τοῦτο χρηματικὸν ποσὸν θὰ εἶναι ὁμοίομορφον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μεταβατικῆς περιόδου. Μολονότι διάφορος, εἰς τὸ ὕψος τῆς εἰς τὰ διάφορα Κράτη—μέλη κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον, ἡ «ἐξω-

κοινοτικῆ» (δηλαδή ἡ ἐναντι τῶν τρίτων χωρῶν) ἀντισταθμιστικὴ εἰσφορὰ καθορίζεται, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1962, ἐπὶ τῆ βάσει ἐνιαίων ἀρχῶν: διαφορὰ (ἀνοιγμα) τῶν ἐσωκοινοτικῶν τιμῶν ἐναντι τῶν τιμῶν εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν προκειμένου διὰ τὰ ἀρτοποιήσιμα σιτηρὰ. Προκειμένου περὶ τῶν μεταποιημένων προϊόντων (χοῖροι, πουλερικά, ὠά), ἡ ὁμοίως ὑπολογιζομένη διαφορὰ τιμῆς τῶν